

УДК 81'28(234.54):811.111

DOI <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-23-8>

Наталія КРИНИЦЬКА

кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри романо-германської філології, Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка, вул. Остроградського, 2, м. Полтава, Україна, 36000

ORCID: 0000-0001-9591-542X

Scopus ID: 57966664300

Оксана КИРИЛЬЧУК

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри романо-германської філології, декан факультету української філології та журналістики, Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка, вул. Остроградського, 2, м. Полтава, Україна, 36000

ORCID: 0000-0002-3497-4220

Юрій ДЗЕКУН

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри романо-германської філології, Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка, вул. Остроградського, 2, м. Полтава, Україна, 36000

ORCID: 0000-0001-6342-7245

Бібліографічний опис статті: Криницька, Н., Кирильчук, О., Дзекун, Ю. (2025). Швабський діалект та англійська мова: спроба компаративного аналізу. *Актуальні питання іноземної філології*, 23, 57–67, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-23-8>

ШВАБСЬКИЙ ДІАЛЕКТ ТА АНГЛІЙСЬКА МОВА: СПРОБА КОМПАРАТИВНОГО АНАЛІЗУ

Стаття присвячена аналізу структурних та історичних паралелей між англійською мовою та швабським діалектом, що належить до алеманських діалектів німецької мови. Мета – виявити фонетичні, лексичні, морфологічні, синтаксичні та соціолінгвістичні фактори, що пояснюють ймовірну близькість швабського діалекту та англійської. Стаття використовує міждисциплінарний підхід, поєднуючи історико-лінгвістичний, компаративний, соціолінгвістичний та етномузикологічний аналіз. Досліджено фонетичні, лексичні, морфологічні та синтаксичні відповідності швабського діалекту та англійської мови, а також соціальні та культурні фактори, що впливали на збереження архаїчних рис (віддаленість від впливу офіційної писемної мови, усна традиція, музична культура). У роботі аналізується паралельна дифтонгізація довгих голосних у XII–XVI ст. у швабських говорах та Великий зсув голосних у XIV–XVI ст. в англійській. Вперше комплексно підтверджено структурну та історичну близькість швабського діалекту до англійської, підкріплену як лінгвістичними, так і соціокультурними даними. Виявлено паралельні процеси дифтонгізації, ерозії флексій та синтаксичної моделі, що свідчить про спільне прагерманське походження. Наголошено на можливих контактах англів (предків англійців) і свевів (предків швабів) у Ютландії на початку нашої ери й висунуто гіпотезу про міграцію групи англів на південь у союзі зі свебами. Запропоновано концепцію інгвеонсько-свевського супер-ареалу як пояснення збереження архаїчних рис у обох традиціях. Результати підтверджують більшу спорідненість швабського діалекту з англійською порівняно з іншими верхньонімецькими діалектами, пояснювану історичними контактами, консервацією ранніх германських рис, міждіалектними контактами та високою соціальною мобільністю населення. Дослідження відкриває нові перспективи для порівняльної германістики та міждисциплінарних досліджень із залученням археолого-генетичних даних.

Ключові слова: історія німецької мови, історія англійської мови, швабський діалект, дифтонгізація, англійці, свеві, германістика.

Nataliya KRYNYTSKA

PhD in Philology, Associate Professor, Head of the Department of Romance-Germanic Philology, Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University, 2 Ostrogradsky Str., Poltava, Ukraine, 36000

ORCID: 0000-0001-9591-542X

Scopus ID: 57966664300

Oksana KYRYLCHUK

PhD in Pedagogy, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Romance-Germanic Philology, Dean of the Faculty of Ukrainian Philology and Journalism, Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University, 2 Ostrogradsky Str., Poltava, Ukraine, 36000

ORCID: 0000-0002-3497-4220

Yuriy DZEKUN

PhD in Pedagogy, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Romance-Germanic Philology, Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University, 2 Ostrogradsky Str., Poltava, Ukraine, 36000

ORCID: 0000-0001-6342-7245

To cite this article: Krynytska, N., Kyrylchuk, O., Dzekun, Yu. (2025). Shvabs'kyy dialekt ta anhliys'ka mova: sproba komparatyvnoho analizu [Swabian dialect and English: an attempt at comparative analysis]. *Current Issues of Foreign Philology*, 23, 57–67, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-23-8>

**SWABIAN DIALECT AND ENGLISH:
AN ATTEMPT AT COMPARATIVE ANALYSIS**

The article examines structural and historical parallels between English and the Swabian dialect, which belongs to the Alemannic branch of German dialects. Its aim is to identify phonetic, lexical, morphological, syntactic, and sociolinguistic factors that may explain the perceived closeness between Swabian and English. The study applies an interdisciplinary approach combining historical-linguistic, comparative, sociolinguistic, and ethnomusicological analysis. It investigates phonetic, lexical, morphological, and syntactic correspondences between the Swabian dialect and English, as well as social and cultural factors that contributed to the preservation of archaic features (distance from the influence of official written language, strong oral tradition, and musical culture). The article analyzes the parallel diphthongization of long vowels in the twelfth to sixteenth centuries in Swabian speech and the Great Vowel Shift in English in the fourteenth to sixteenth centuries. For the first time, the structural and historical proximity of the Swabian dialect to English is comprehensively demonstrated, supported by both linguistic and sociocultural evidence. Parallel processes of diphthongization, erosion of inflection, and shared syntactic tendencies are identified, pointing to a common Proto-Germanic origin. Particular attention is given to the likely contacts between the Angles (ancestors of the English) and the Suebi (ancestors of the Swabians) in Jutland at the beginning of the Common Era, and a hypothesis is proposed concerning the southward migration of a group of Angles in alliance with the Suebi. The concept of an Ingvaemonic–Suebi super-area is introduced as an explanation for the preservation of archaic features in both traditions. The findings confirm a greater affinity between the Swabian dialect and English than between English and other Upper German dialects, which is explained by historical contacts, the conservation of early Germanic features, inter-dialectal interactions, and high social mobility of the medieval population. The study opens new perspectives for comparative Germanic linguistics and interdisciplinary research involving archaeological and genetic evidence.

Key words: history of German, history of English, Swabian dialect, diphthongization, Angles, Suebi, Germanic studies.

Постановка проблеми. Швабія – історична область на південному заході Німеччини, територія колишнього Швабського герцогства (X–XII ст. н. е.). Герцогство існувало на землях, що зараз входять до складу Німеччини (Баден-Вюртемберг, баварська Швабія), Швейцарії, Франції (Ельзас), Австрії (Форарльберг), Ліхтенштейну та Італії. Римлянам цей регіон був відомий як Алеманія. Він отримав назву на честь своїх перших поселенців, германського

племені алеманів. У 5 р. н. е. свеви (лат. *Suevi*, *Suebi*, етимологія походить від праіндоєвропейського кореня **swē-* – *свій, свої*) – германські племена, що походили з Балтійського моря (римський історик Тацит називав Балтійське море Свевським, *Mare Suebicum*) – мігрували до цього регіону та приєдналися до алеманів. Зрештою, на честь етноніма свевів регіон отримав назву Швабія. Полтавський педагогічний університет імені В. Г. Короленка, де працюють

автори цієї статті, має давню історію міжкультурних зв'язків з містами Фільдера Фільдерштадт, Ляйнфельден-Ехтердінген та Остфільдерн, а також із Тюбінгенським університетом (земля Баден-Вюртемберг, Німеччина). На території землі Баден-Вюртемберг, особливо на її південному сході, а також у сусідній Баварії, передусім в окрузі Швабія, зберігся вельми архаїчний та стійкий до змін швабський діалект німецької мови (Schwäbisch), що є частиною алеманської діалектної групи. За роки інтенсивної освітньої, культурної й гуманітарної співпраці з німецькими партнерами ми звернули увагу на те, що швабський діалект німецької сприймається як більше наближений до англійської мови, ніж стандартна німецька мова. Утім, це мовне відчуття може бути випадковим і вимагає наукового підтвердження та обґрунтування.

Почнемо з того, що і швабський діалект німецької мови, і англійська мова належать до германської групи мов і походять від спільної протогерманської мови, яка існувала серед ранніх германських племен. Англійська мова формувалася на базі західногерманських діалектів племен, які мігрували з території Данії (англи та юти) та Німеччини (сакси) до Британії в V–VI ст. н. е. Ймовірно, швабський діалект є більш архаїчним, ніж, наприклад, сусідні баварський чи франконський, тому й зберіг давні прагерманські особливості, подібно до англійської мови, яка протягом століть розвивалася окремо від континентальних германських мовних тенденцій. Прийmemo для початку цю гіпотезу як одну з можливих для пояснення спільних моментів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Вивчення нами матеріалів з історії німецької мови та німецької діалектології (Левицький, 2008; Левицький & Гайнц-Дітер, 2010; Wiesinger, 1983; Robinson, 1992; Salmons, 2018) дозволяє висувати, що тема спільних рис англійської мови та швабського діалекту науковцями майже не висвітлювалася. На лінгвістичному онлайн-форумі обговорювалася проблема «Does Swabian have English influences?» (питання щодо впливу англійської на швабський діалект поставлене не зовсім коректно з точки зору причинно-наслідкових зв'язків, але нас зараз цікавить збір даних щодо можливих спільних рис) (German Language, 2011). За підсумками дискусії, частина коментаторів

визнає наявність паралелей між швабським діалектом і англійською мовою.

Єдиним відомим нам дослідником, хто намагався вивчити цей лінгвістичний феномен, був Зігфрід Бахман (1934–2019). Він нараховує близько 300 фонологічних, лексичних, морфологічних та синтаксичних подібностей «між діалектом швабів вздовж річок Дунай та Неккар і мовою англосаксів у Британії» та наголошує, що «найбільше відлуння англійської можна почути в сільській місцевості, де здебільшого говорять по-швабськи» (Bachmann, 2007a).

Бахман пропонує два лаконічних пояснення:

1. У своїй «сільській» мові, далекій від будь-якої писемності чи академічних знань, шваби зберегли елементи загальногерманської мови в особливо оригінальній формі. Звідси подібність з англійською, германською за походженням мовою. Виникає питання: чому тоді саме з англійською, а не, наприклад, із данською чи голландською, які також є германськими мовами?

2. Англи та шваби походять з однієї й тієї ж прабатьківщини в Ютландії (Данія). Про це свідчать стародавні легенди та археологічні знахідки. Тому швабський діалект належить до північногерманських діалектів. У дохристиянські часи англи перебували у племінних союзах разом зі свевами. Бахман звертає увагу, що з усіх германських племен лише англи та шваби мали чоловічі імена зі швабським ім'ям як кореневим складом: Шваббрехт, Швабберт, Швеххарт та Швеххер(і). У післяхристиянські часи англи та шваби мігрували в різних напрямках, але лінгвістична спорідненість все ще очевидна, особливо там, де швабський діалект не зазнав значного впливу стандартної німецької мови (Bachmann, 2007b). На нашу думку, обидві версії Бахмана заслуговують на увагу й подальше обґрунтування.

Формулювання цілей статті. Метою статті є встановлення можливих історичних та структурних паралелей між швабським діалектом німецької мови та англійською мовою. Для досягнення цієї мети ми плануємо описати фонетичні збіги між швабським діалектом та англійською мовою, включно з дифтонгізацією і зсувами голосних; розглянути лексичні відповідності, що походять зі спільних германських коренів; проаналізувати морфологічні структури швабського діалекту (аналітичні

тенденції, спрощення флексій) у порівнянні з англійською; дослідити синтаксичні схожості; оцінити соціолінгвістичні умови, які сприяють збереженню архаїчних рис швабського діалекту, й запропонувати гіпотези про історичні причини цих подібностей та напрями подальших досліджень.

Виклад основного матеріалу. Після розпаду Франкської імперії (IX ст. н.е.) до Східної Франкської держави (майбутня Німеччина) входили герцогства Франконія, Баварія, Швабія, Саксонія та Тюрингія. Унаслідок феодальної роздробленості в середньовісній німецькій літературній мові ще лише сформувалася. Утім, ще до початку писемності (VIII ст.) особливо тісні зв'язки склалися історично між південними діалектами Франконії, Баварії та Швабії. Ці три діалекти брали участь у так званому другому пересуванні приголосних (нім. *Zweite Lautverschiebung*), при якому приголосні звуки *p, t, k* були змінені на *pf / ff, tz / zz* і *kx / xx* (приклад: *Arpel > Apfel*). Це головний фонологічний процес, що відрізняє німецьку (всі Hochdeutsch-діалекти) від, наприклад, англійської, яка зберегла більш архаїчні германські приголосні.

У період між XII і XVI ст. у верхньонімецьких пам'ятках з'являється регулярна фонетична інновація – перехід довгих вузьких голосних *ū, ī, ü* у дифтонги *au, ai, oi*. Таким чином, *Huus* перетворюється на *Haus*, *Iis* на *Eis*, *Hüüser* на *Hauser*. Завдяки цій зміні приблизно в XV ст. швабський діалект різко віддаляється від сусідніх говорів (ізогласа *hus/haus-Linie* (Wiesinger, 1983)), зберігаючи при цьому внутрішньогерманську генетичну спорідненість із англійською мовою, де у XIV–XVI ст. відбувся Великий зсув голосних (The Great Vowel Shift) – процес дещо подібний за структурою, оскільки змін зазнали довгі наголошені голосні: *hūs > house, īs > ice, mūs > mouse* (Minkova, 2014). Ймовірно, ця схожість не є випадковою – обидві системи реагували на аналогічні фонетичні тенденції германської мовної спільноти. У прагерманській мові існували нестабільні довгі голосні (*ī, ū, eu, ai*), які поступово змінювалися у різних гілках германських мов. Це створило фонологічний «потенціал» для зсуву та дифтонгізації (Labov, 1994; Hall, 2000; Ringe, 2006).

В англійському правописі ці фонетичні зміни не фіксувалися, тому й, зокрема, вини-

кли розбіжності між написанням і вимовою багатьох слів: ми пишемо, наприклад, *name* і *time*, бо до зсуву ці слова вимовлялися як [*ˈna:m(ə)*] і [*ˈti:m(ə)*], хоча сьогодні вони звучать як [*neɪm*] і [*taɪm*] (Scragg, 1974). Причини Великого зсуву голосних достеменно не відомі. Існують два основних підходи до цього явища: або ця масштабна зміна звучання виникла внаслідок зовнішніх соціальних чинників, або була результатом внутрішньої динаміки розвитку самої мови. Напевно, причин було декілька: як екстралінгвістичних, так і суто лінгвістичних. Важливо відзначити, що протягом трьохсот років Норманського панування під впливом офіційної французької англійська існувала переважно в усному варіанті в сільській місцевості, а письмова англійська була знищена (Vaugh & Cable, 2012). У період зламів письмової традиції мови часто зазнають швидких фонологічних змін. Комунікація франкомовних завойовників з місцевим сільським населенням здебільшого зводилася до примітивної лексики, яка мала спільні індоєвропейські корені. Англійська мова вижила, але в дуже «обрізаному» й трансформованому вигляді, втрапивши давньоанглійські закінчення, і, відповідно, за ефектом доміно, граматичні категорії, характерні для флективних (синтетичних) мов, перетворившись на мову більш аналітичну. Від давньоанглійської лексики з її германськими коренями лишилася лише третина словникового складу. Літературна норма формувалася довго – письмова у XIV–XVII ст., а усна – до XVIII ст. (Vaugh & Cable, 2012). Тому Великий зсув голосних став можливим в умовах перемішування діалектів, відсутності письмових норм (друкарство в Англії розвивається лише з 1475 р.), великої мобільності населення й масштабних демографічних змін унаслідок війн, чуми та голоду.

Повертаючись до дифтонгізації в німецькій мові, зокрема у швабському діалекті, спостерігаємо схожі процеси: міграція населення внаслідок війн і чуми, втрата відмінкових закінчень, сильна усна традиція за слабкого впливу книжної норми (Behaghel, 1911). Швабія розташована між алеманським ареалом на півдні, баварським – на сході і франконським – на півночі. Швабські землі були транзитними зонами Альпійського торгівельного шляху: такі перехідні території мають високу фоно-

логічну проникність та швидше реагують на інновації. І. Кулина, вивчаючи ділові документи XII–XIII ст. з міста Аугсбург на кордоні Баварії і Швабії, розглядає етапи формування норми сучасної німецької мови. Дослідниця наголошує: «Важливим є те, що для розглянутих документів немає характерної послідовності у написанні, тобто відсутність орфографічної норми» (Кулина, 2020). У XIII–XVI ст. у Швабії розвиваються міські центри (Аугсбург, Ульм, Равенсбург), зростає торговельна мобільність. Враховуючи збіг у часових рамках та структурну подібність швабських дифтонгізацій і англійського зсуву голосних, можна припустити, що демографічні та соціальні потрясіння відіграли роль каталізатора в обох випадках.

Однією з причин дифтонгізації в обох мовах, на наш погляд, міг бути розвиток музичної культури в Англії та Німеччині. Разом із музикою розвивалася й література, оскільки менестрелі й мінезингери були музикантами й поетами-співаками. Середньовічна англійська (особливо після втрати закінчень) та німецька мови значно поступалися італійській чи французькій у благозвучності. Відповідно до досліджень з етномузикологічної фонології, у «співучих» регіонах частіше зустрічаються довгі голосні, плавні переходи, «ковзання» та глайди, що є базою дифтонгів (Fenk-Oczlon, 2006; Patel, 2008; Sundberg, 2003). У дослідженнях фольклору Швабія згадується як регіон із надзвичайно багатою пісенною спадщиною, активнішою, ніж у сусідніх Франконії чи Баварії. У здебільшого аграрній Швабії спів мав соціальну функцію: під час польових робіт, на вечорницях, у ремісничих майстернях (Schlamp-Haasis, 1985). У регіоні рано зміцнилася лютеранська церковна культура, яка завжди приділяла особливу увагу хоровому співу. Отже, шваби історично були вельми музичними та співучими в порівнянні з кількома сусідніми регіонами, і про це свідчать як етнографічні, так і музикознавчі джерела.

Англія XIV–XVI ст. теж була одним із найбільш музично активних регіонів Європи. Потужна традиція народного співу (folk singing) сягає XIII–XIV ст. і збережена в баладах, рідвяних піснях і канонах. Пісні «Greensleeves», «Lyke Wake Dirge», «Sumer is icumen in» тощо виконувалися у відкритій манері з тривалими голосними та плавними переходами. Ітон-

ська, Йоркська, Сарумська хорові церковні традиції вважаються одними з найстаріших. Ітонська хорова книга (Eton Choirbook, бл. 1500 р.) містить унікальні довгі мелізматичні пасажи, тобто тривалі протяжні голосні (Page, 2010). Англійці Джон Шепард, Джон Тавернер, Вільям Манді та інші композитори XV–XVI ст. були серед перших, хто впровадив поліфонію, що вимагала «співної» артикуляції й дифтонгізації (Brown, 1995). Напевно, це свідчить про наявність спільного германського фонологічного потенціалу (довгі голосні), який реалізувався лише в окремих регіонах за сприятливих соціально-історичних умов.

Інші виявлені нами фонетичні сходження між швабським діалектом та англійською мовою такі:

1) Редукція кінцевих приголосних (особливо «t»). Загальне явище консонантного ослаблення описується у лінгвістиці як *Lenisierung*. І в англійській, і в швабському діалектах часто спостерігається ослаблення або випадіння кінцевого /t/ у розмовній мові (наприклад, *nett* → *net* / *ned*, *gut* → *guat* / *guad*). У швабському говорі дослідження вказують на консонантну ленітизацію (ослаблення) приголосних, зокрема /t/ та /d/. Наприклад, Роб Фелті описує, як внутрішньовисоконімецька консонантна слабина («*Innenhochdeutsche Konsonantenschwächung*») призводить до нейтралізації /p-b/ та /t-d/ у швабському (Felty, 2004, p. 10).

Англійська в неформальній мові має тенденцію до редукції або усичення /t/ у кінці слів (*don't* → *don'*, *just* → *jus'*). Хоча безпосередніх академічних досліджень, що прямо порівнюють швабську ленітизацію кінцевих приголосних із такими ж процесами в сучасній англійській, небагато, феномен ленітизації в швабському задокументований.

2) Сильна редукція голосних та централізація («шва-подібні» голосні). Обидві мови мають тенденцію зменшувати голосні до редукованих «schwa-подібних» у ненаголошених позиціях: у швабському *machen* → *mâcha* / *macha*, а в англійській такі слова, як *sofa*, *teacher*, *about* тощо, мають шва-голосні в ненаголошених складах. Споріднені діалекти (наприклад, алеманські) демонструють подібні явища. Франка Цибе (Zebe, 2023) досліджує вимовні властивості алеманських варіантів, включно з тривалістю голосних і консонантів, та кількісними

відмінностями, що можуть свідчити про централізацію чи редукацію. Хавьер Каро Рейна документує редукацію та централізацію в алеманських (включно зі швабським) діалектах (Caro Reina, 2019, S. 246).

Лексика – найбільш очевидний простір для подібностей. Частина слів у швабській і англійській мають дуже близькі форми, або зберігають давні германські корені без значних фонетичних змін. У деяких випадках швабський діалект зберігає давньогерманську форму краще за сучасну німецьку: англ. *Head* – шв. *Hoor / Hor(a)* – нім. *Kopf*, англ. *Sun* – шв. *Sunn / Sunna* – нім. *Sonne*.

Швабсько-англійські лексичні паралелі були зафіксовані Бахманом, наприклад: шв. *i* – англ. *I*, *luug* – *look*, *lisna* – *listen* (із пропущеним *t*), *ällwegs* – *always*, *while* – *derweil*, *Faum* – *foam*, *hack* – *hawk*, *oinaweg* – *anyway*, *stragga* – *struggle*, *worka* – *work*, *wonderfitzig* – *wonder+fit* («той, хто прагне знати»), *selle* – *self*, *Gang aweg!* – *Get away!*, *Des isch glad, dass d do bischt* – *Glad to see you!* (Bachmann, 2007a). Швабське *Wette* («мокре місце», «каламуть») за змістом споріднене з англійським *wet*. Швабське *wetta/wettna* має давньоанглійський відповідник *waetan* («мочити»). Дієслово *warba* («перевертати, розгрібати траву») відповідає англійському *warp*. Після цього сіно звозили в *Schocha*, що нагадує англійське *shock* («копиця»). Дослідник наголошує також на великій кількості сходжень у лайливій та розмовній лексиці, яка менш залежна від літературної норми, у сільськогосподарському лексиконі та назвах одягу (Bachmann, 2007b). Додамо наш приклад: нім. *Würdest du?* – шв. *Dädsch?* (Schwäbisch Alltag Dialekt, 2009). (Можливо припустити досить віддалену паралель з розмовним варіантом вимови англійського *Did you?* [diddʒə]).

Етимологічний аналіз запропонованих вище англійських слів германського походження, зокрема *listen*, *work*, *hawk*, свідчить про їхню наявність у мерсійському діалекті (Mercian) давньоанглійської мови (Online Etymology Dictionary, 2025). Цей центрально-східний діалект (зараз – East Midlands) був діалектом англів у строкатому мовному ландшафті середньовічної Британії. У XIV ст. Лондон, спустошений епідемією, почали заселяти і відроджувати переважно вихідці з Мерсії, нащадки англів. Цей діалект формував лондонське койне

XIV–XV ст. і був покладений Джеффри Чосером, який дитиною вижив після чуми, в основу літературної англійської мови (Hogbin, 2013; Samuels, 1963). До речі, саме в діалекті East Midlands і сьогодні знаходимо прагерманські риси, спільні зі швабським: level stress, тобто менш різкий контраст між наголошеним і ненаголошеним складами (Bachmann, 2007b), збереження моносилібічних структур, суфікс *-a* у дієсловах тощо (Hogg, 1992).

Водночас спостерігаємо морфологічні сходження англійської мови та швабської говірки, зокрема спрощену інфлекційну морфологію. Вище ми згадували про втрату англійських закінчень протягом Норманського правління. Швабська, подібно до англійської, демонструє ерозію закінчень відмінків і множини. Наприклад, множина може не мати відмінкового суфіксу (Hond – Hond, Kinner – Kinner), що нагадує нульовий множинний маркер, як в англійському *sheep* – *sheep*.

Рафаела Бехлер і Сімон Прель аналізують специфічні нестандартні германські варіанти, зокрема алеманські (до яких належить швабський діалект), і показують зменшення флексійних відмінкових закінчень, а також синкретизм (злиття форм) у системі відмінків (Baechler & Pröll, 2018, p. 50). У швабському діалекті множина дієслів однакова для ми – ви – вони: (*wir*) *tachät*, (*ihr*) *tachät*, (*sie*) *tachät*. Це означає, що швабські варіанти можуть зазнавати втрати множинності чи відмінкових морфем, що є проміжною формою до аналітичної структури. Англійська вже є сильно аналітичною – відмінків майже немає, а множина, як правило, виражається додаванням закінчень *-s/-es* */-ies* (або без маркера). Справді, спрощення флексій у швабському (і споріднених діалектах) можна розглядати як паралель до аналітичної структури сучасної англійської. Це може бути історичним або діалектним проявом загального германського тренду.

Використання артикля як носія граматичної функції у швабському діалекті теж схоже на англійську: *Dr Maa sieht dr Hund* – *The man sees the dog* (без маркування відмінка). У швабському діалекті скорочуються неозначені артикли – стандартний німецький «*ein*» для іменників чоловічого роду стає «*an*». Для жіночого роду – «*a*», що може нагадувати англійські артикли (Schwäbisches Wörterbuch, 2025).

Швабський діалект часто використовує допоміжні дієслова й перифрази: *I han g'sait – I have said* (структурна паралельність до англ. Present Perfect) (Salmons, 2018).

Синтаксис швабського діалекту, зокрема порядок слів у реченні, також демонструє спорідненість. Хоча німецька мова ускладнена структурою V2 у головних реченнях + SOV у підрядних, у швабському діалекті спостерігається частіше використання SVO, подібно до англійської, особливо у розмовному мовленні: шв. *I mach des morga. – I do this tomorrow.* – англ. *I'll do this tomorrow.* Конструкція *Der Ma(nn), wo...* функціонує майже так само, як англійське *the man who...*, тоді як стандартна німецька уникає такого звороту (Fleischer, 2005). У вислові *I will etz gao hoem gao!* вживання *go* як допоміжного дієслова перегукується зі структурою англійських речень *I will go home now*. Подібність помітна й у моделі *I dua net singa, i dua worka* – прямий відповідник англійського *I do not sing, I do work* (Bachmann, 2007a). Швабська форма *dua* значно ближча до англійського *do*, ніж нім. *tun*. Це вказує на спільну германську структурну модель, яку швабський діалект, на відміну від стандартної німецької, не втратив, що й пояснює подібність.

Таким чином, на нашу думку, підтверджується перша гіпотеза Бахмана про сходження між мовами унаслідок консервації загальногерманських рис у швабському («сільському») діалекті і англійській (теж свого часу «сільській») мові. Опитування, проведене 2010 р. серед 150 бургомістрів у Баден-Вюртемберзі, підтвердило: діалект залишається життєздатним насамперед у сільському середовищі й переважно використовується в неформальних, родинних і повсякденних контактах. Чим офіційніша комунікативна ситуація, тим частіше мовці переходять до ширших регіональних різновидів або до стандартної мови. У містах, навпаки, переважають середні або майже бездіалектні форми, тоді як перехідні зони між міськими та сільськими ареалами демонструють змішану мовну поведінку (Klausmann, 2020, S. 395).

Друга гіпотеза, що ці паралелі пояснюються контактами в дописемний період англів і свевів, які могли походити з близьких територій Ютландії, теж цілком вірогідна, хоча й потребує додаткових археологічних та генетичних

підтверджень. У Ютландії знайдені поховання I ст. н. е. з обома культурними типами – свевським і інгвеонським (інгвеони – англійці, сакси, фризійці) (Roesdahl, 1998; Lucy & Reynolds, 2002). Вважається, що частина свевів була витіснена на південь, а частина – асимільована у місцевих племенах (Heather, 2009). До речі, франкські хроністи, завдяки яким ми маємо частину згадок про свевів, часто називали Suebi/Suevi будь-які невідомі германські групи, бо це був загальний етнонім ще з часів Тацита, тобто свевами могли називати і англів. У IV–V ст. в Ютландії спостерігається різке похолодання й підвищення рівня моря (Büntgen, & Hellmann, 2014), що змусило рибальські племена англів (одна з версій походження їхньої назви – від слова *angle* «гачок») (Coates, 1987)) шукати нові місця риболовлі й землі для поселення. Хоча класичні джерела акцентують на міграції англів, саксів і ютів на Захід до Британії (V–VI ст.), наважимося висунути версію про рух англів не лише через Північне море, а й на південь по річках до внутрішніх регіонів Німеччини, ймовірно, у контакті зі свевами. Від Ютландії до Швабії можна було дістатися морем вздовж узбережжя до гирла Рейну, потім угору Рейном і Неккаром (Brather, 2004; Nielsen, 1985). Така версія дозволяє висувати, що нащадки англів після V ст. жили і в Англії, і на території Швабії, і подальші сходження між швабським діалектом і англійською мовою є не просто випадковістю чи пангерманськими процесами, а паралельним розвитком діалектів, які входили в північногерманський інгвеонський та свевський супер-ареал (Nielsen, 1985). Це пояснює і спільну лексику, яку ми сьогодні знаходимо і в швабській, і в англійській; і збереження архаїчних прагерманських елементів у двох мовах, і окремі спільні фонетичні інновації (зокрема ті, що стосуються дифтонгізації). Саме це створює враження «спорідненості» між англійською та швабським діалектом.

Висновки. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що подібності між швабським діалектом та англійською мовою не є випадковими, а мають комплексну природу – історичну, соціолінгвістичну, фонетичну та ареальну. Йдеться не про взаємний вплив протягом останніх п'ятнадцяти століть, оскільки він був незначним, а про спільне джерело та подальшу типологічну подібність. На

матеріалі фонетичних, лексичних, морфологічних та синтаксичних відповідностей показано, що швабський діалект зберігає значну кількість архаїчних германських рис, які були втрачені або трансформовані в інших континентальних німецьких діалектах. Зі свого боку, англійська мова, розвиваючись із англосаксонських діалектів у відриві від континентальних мовних норм, зберегла ранні германські елементи та виробила специфічні аналітичні та фонетичні риси, які у низці аспектів збігаються зі швабськими.

Особливу увагу приділено паралельним процесам дифтонгізації: переходу довгих голосних у швабському мовленні XII–XVI ст. та Великому зсуву голосних в англійській XIV–XVI ст. Структурна подібність цих явищ свідчить про спільну прагерманську фонологічну базу та подібні каталізатори – високу демографічну мобільність, соціальні потрясіння (війни, міграції, епідемії), слабкість або відсутність письмових норм, домінування усної традиції та активний розвиток музичної культури й вокальних практик. Наголошено на ролі мерсійського (East Midlands) діалекту у формуванні стандарту англійської мови і на сходженні між цим діалектом, що походить саме від англів, які мігрували до Британії, і швабським діалектом.

З огляду на ареальні контакти в дописемний період, зокрема спільне проживання англів та частини свевських племен у Ютландії, можна припустити, що формування ранніх діалектів відбувалося в межах більш широкого інгвеонсько-свевського супер-ареалу. Це пояснює, чому саме швабська, а не інші німецькі

діалекти, так часто перегукується з англійською. Подальша міграція англів до Британії та одночасні переміщення свевів (можливо, з групою англів, як припускають автори статті) на південь Європи спричинили розгалуження мов, але низка архаїчних рис продовжувала зберігатися в обох традиціях. Порівняльний аналіз сучасних швабських говірок та англійської мови показує, що генетично давні германські консервативні елементи проявляються передусім у сільській місцевості – там, де локальні діалекти тривалий час існували поза домінуванням стандартизованих норм.

Отже, результати роботи підтверджують продуктивність гіпотез Зігфріда Бахмана: 1) подібності між мовами зумовлені збереженням архаїчних прагерманських елементів у «сільській» англійській та «сільському» швабському мовленні; 2) англи та свеви походили з близьких територій, що сприяло історичному контакту діалектів. Усе це дозволяє стверджувати, що швабський діалект дійсно виявляє структурну й історичну близькість до англійської мови більшою мірою, ніж інші верхньонімецькі діалекти.

Перспективи подальших досліджень полягають у залученні більшої кількості діалектних корпусів Швабії, порівняльних даних з англійських регіональних діалектів, а також археолого-генетичних матеріалів щодо рухів населення раннього середньовіччя. Це дозволить уточнити ступінь історичної взаємодії між інгвеонськими та свевськими племенами та визначити реальний внесок цих контактів у формування сучасних германських мов.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кулина І. Г. Мовні особливості середньовісньонімецької ділової прози. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов»*. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2020. Вип. 91. DOI: <https://doi.org/10.26565/2227-8877-2020-91-08>.
2. Левицький В. В. Основи германістики. Вінниця: Нова Книга, 2008. 528 с.
3. Левицький В. В. & Гайнц-Дітер П. *Geschichte der deutschen Sprache: Історія німецької мови (німецькою мовою)*. Навчальний посібник. Вінниця: Нова книга, 2010. 256 с.
4. Bachmann S. Über die Ähnlichkeiten von Schwäbisch und Englisch. *Kleine Sprach- und Wörterkunde, Teil 1. Schwaben-Kultur Verlag*. 2007. Nr. 2. S. 23. URL: <https://www.schwaben-kultur.de/pdfs/2007-2.pdf> (дата звернення: 25.11.2025).
5. Bachmann S. Über die Ähnlichkeiten von Schwäbisch und Englisch. *Kleine Sprach- und Wörterkunde, Teil 2. Schwaben-Kultur Verlag*. 2007. Nr. 4. S. 19. URL: <https://www.schwaben-kultur.de/pdfs/2007-4.pdf>
6. Baechler R. & Pröll S. Loss and preservation of case in Germanic non-standard varieties. *Glossa: A Journal of General Linguistics*. 2018. 3(1). Article 113. DOI: <https://doi.org/10.5334/gjgl.680>
7. Baugh A. C. & Cable T. *A History of the English Language* (6th ed.). London: Routledge, 2012.
8. Behaghel, O. *Geschichte der deutschen Sprache*. Strassburg: Verlag von Karl J. Trübner, 1911. URL: <https://dn790009.ca.archive.org/0/items/geschichtederdeu00behauoft/geschichtederdeu00behauoft.pdf> (дата звернення: 25.11.2025).

9. Bosworth, J. & Toller, T. N. *An Anglo-Saxon Dictionary*. Oxford : Clarendon Press, 1898. URL: <https://bosworthtoller.com>.
10. Brather, S. *Ethnische Interpretationen in der frühgeschichtlichen Archäologie*. Walter de Gruyter, 2004. 807 S.
11. Brednich R. W. Studien zur südwestdeutschen Volkskultur: Schwaben und angrenzende Regionen. *Zeitschrift für Empirische Kulturwissenschaft*. 1983. Nr. 9, S. 67–102.
12. Brown H. M. *Music in the Renaissance*. New Jersey: Prentice Hall, 1995. 396 p.
13. Büntgen U. & Hellmann L. The 4th-Century Climate Crisis Revisited. *Climate of the Past*. 2014. № 10. P. 1345–1360.
14. Caro Reina J. Wortsprachliche Merkmale im Alemannischen. *Linguistik Online*. 2019. Bd. 98. Nr. 5. S. 235–271. DOI : <https://doi.org/10.13092/lo.98.5939>.
15. Coates R. The origin of the name of the Angles. *Nomina*. 1987. №11. P. 5–22.
16. Felty R. The Ongoing (Un)merging of Stops in the Swabian Dialect of Isny im Allgäu (unpublished manuscript). 2004. URL : <https://robfelty.com/academic-files/docs/FeltyQRP.pdf> (дата звернення: 25.11.2025).
17. Fenk-Oczlon G. What Vowels Can Tell Us about the Evolution of Music. *Front. Psychol*. 2017. Vol. 8. Article 1581. DOI: 10.3389/fpsyg.2017.01581.
18. Fleischer J. Relativsätze in den Dialekten des Deutschen: Vergleich und Typologie. *Linguistik Online*. 2005. 24(3). DOI: 10.13092/lo.24.642.
19. German Language. Stack Exchange Network. 2011. URL : <https://german.stackexchange.com/questions/75/does-swabian-have-english-influences>.
20. Hall T. A. *Phonologie: Eine Einführung*. Berlin: de Gruyter, 2000. 368 S.
21. Heather P. *Empires and Barbarians: The Fall of Rome and the Birth of Europe*. Oxford : Oxford University Press, 2009. 752 p.
22. Henning J. *Post-Roman Towns, Trade and Settlement in Europe and Byzantium*. Walter de Gruyter, 2007. 591 p.
23. Hogg R. M. *The Cambridge History of the English Language (vol. 1)*. Cambridge : Cambridge University Press, 1992 p. 640 p.
24. Hogg R. M. & Denison D. (Eds.). *A History of the English Language*. Cambridge : CUP, 2006. 512 p.
25. Horobin S. *How English Became English*. Oxford : Oxford University Press, 2013. 80 p.
26. Klausmann H. Die schwäbischen Dialektlandschaften. *Schwäbische Heimat*. 2020. Nr. 4. S. 391–397. URL : https://d-nb.info/1268023183/34?utm_source=chatgpt.com.
27. Kluge F. *Etymologisches Wörterbuch der deutschen Sprache (25th ed.)*. Berlin: De Gruyter. 2011. 915 S.
28. Labov W. *Principles of Linguistic Change. Volume I: Internal factors (Language in Society 20)*. Oxford: Blackwell, 1994. Pp. xix + 641.
29. Lass R. *Phonology and Morphology. The Cambridge History of the English Language (Vol. II)*. N. Blake (Ed.). Cambridge: CUP, 1992. P. 56–186.
30. Lucy S. & Reynolds A. (Eds.). *The Archaeology of Anglo-Saxon England*. Cambridge University Press, 2002. 532 p.
31. Minkova D. *A Historical Phonology of English*. Edinburgh University Press, 2014. xv + 424 p.
32. Nielsen H. *Old English and the Continental Germanic Languages: A Survey of Morphological and Phonological Interrelations*. Innsbruck : Institut für Sprachwissenschaft der Universität Innsbruck, 1985. 311 P.
33. Online Etymology Dictionary. 2025. URL : <https://www.etymonline.com> (дата звернення: 25.11.2025).
34. Page C. The English Medieval Singing Tradition. *Early Music*. 2010. Vol. 38(2). P. 201–220.
35. Patel A.D. *Music, language, and the brain*. Oxford : Oxford University Press, 2008. Pp. xi+513.
36. Ringe D. *From Proto-Indo-European to Proto-Germanic*. Oxford : OUP, 2006. 355 p.
37. Roesdahl E. *The Vikings*. Penguin UK, 1998. 384 p.
38. Robinson O.W. *Old English and Its Closest Relatives: A Survey of the Earliest Germanic Languages*. Stanford: CSLI Publications, 1992. 290 p.
39. Salmons J. *A History of German: What the Past Reveals About Today's Language*. Oxford University Press, 2018. 468 p.
40. Samuels M. L. Some Applications of Middle English Dialectology. *English Studies*. Vol. 44. Number 1–6. P. 81–94.
41. Schlamp-Haasis E. Schwäbische Volksmusik und ihre Traditionen. *Zeitschrift für Volkskunde*. 1985. Bd. 81(2). S. 215–238.
42. Schwäbisch Alltag Dialekt. *German Language blog*. 2009. URL : <https://blogs.transparent.com/german/schwabisch-alltag-dialekt>
43. Schwäbisches Wörterbuch. *Schwäbisch Schwätza*. 2025. URL : https://www.schwaebisch-schwaetza.de/schwaebisches_woerterbuch.php (дата звернення: 25.11.2025).
44. Scragg D. *A History of English Spelling*. Manchester: Manchester University Press, 1974. 130 p.

45. Sundberg J. Research on the Singing Voice in Retrospect. *TMH-QPSR*. 2003. Vol. 45. № 1. P. 11–22.
46. Wiesinger P. Die Einteilung der deutschen Dialekte. *Dialektologie: Ein Handbuch zur deutschen und allgemeinen Dialektforschung*. Werner Besch, Ulrich Knoop, Wolfgang Putschke & Herbert Ernst Wiegand (Hrsg.). Berlin & New York: De Gruyter, 1983. S. 807–900.
47. Zebe F. Vowel and consonant quantity in two Swiss German dialects and their corresponding varieties of Standard German: effects of region, age, and tempo. *Phonetica*. 2023. Vol. 80. № 3–4. P. 185–223. DOI : <https://doi.org/10.1515/phon-2022-0017>.

REFERENCES:

1. Kulyna, I. H. (2020). Movni osoblyvosti seredn'overkhn'onimets'koyi dilovoyi prozy. [Linguistic features of Middle High German business prose.]. *Visnyk Kharkivs'koho natsional'noho universytetu imeni V.N. Karazina. Seriya «Inozemna filolohiya. Metodyka vykladannya inozemnykh mov»*, 91, doi: <https://doi.org/10.26565/2227-8877-2020-91-08> [in Ukrainian].
2. Levyts'kyy V. V. (2008). *Osnovy hermanistyky [Fundamentals of German Studies]*. Vinnytsya: Nova Knyha. [in Ukrainian].
3. Levyts'kyy, V. V. & Heinz-Dieter, P. (2010). *Geschichte der deutschen Sprache*. Vinnytsya: Nova Knyha. [in German].
4. Bachmann, S. (2007a). Über die Ähnlichkeiten von Schwäbisch und Englisch. *Kleine Sprach- und Wörterkunde, Teil 1. Schwaben-Kultur Verlag*, 2, 23. Retrieved from <https://www.schwaben-kultur.de/pdfs/2007-2.pdf>
5. Bachmann, S. (2007b). Über die Ähnlichkeiten von Schwäbisch und Englisch. *Kleine Sprach- und Wörterkunde, Teil 2. Schwaben-Kultur Verlag*, 4, 19. Retrieved from <https://www.schwaben-kultur.de/pdfs/2007-4.pdf>
6. Baechler, R., & Pröll, S. (2018). Loss and preservation of case in Germanic non-standard varieties. *Glossa: A Journal of General Linguistics*, 3(1), 113, doi: <https://doi.org/10.5334/gjgl.680>
7. Baugh, A. C., & Cable, T. (2012). *A History of the English Language* (6th ed.). London: Routledge.
8. Behaghel, O. (1911). *Geschichte der deutschen Sprache*. Strassburg: Verlag von Karl J. Trübner. Retrieved from <https://dn790009.ca.archive.org/0/items/geschichtederdeu00behaufu/geschichtederdeu00behaufu.pdf>.
9. Bosworth, J., & Toller, T. N. (1898). *An Anglo-Saxon Dictionary*. Oxford: Clarendon Press.
10. Brather, S. (2004). *Ethnische Interpretationen in der frühgeschichtlichen Archäologie*. Walter de Gruyter.
11. Brednich, R. W. (1983). *Studien zur südwestdeutschen Volkskultur: Schwaben und angrenzende Regionen*. *Zeitschrift für Empirische Kulturwissenschaft*, 9, 67–102
12. Brown, H. M. (1995). *Music in the Renaissance*. New Jersey: Prentice Hall.
13. Büntgen, U., & Hellmann, L. (2014). The 4th-Century Climate Crisis Revisited. *Climate of the Past*, 10, 1345–1360.
14. Caro Reina, J. (2019). Wortsprachliche Merkmale im Alemannischen. *Linguistik Online*, 98(5), 235–271, doi: <https://doi.org/10.13092/lo.98.5939>
15. Coates, R. (1987). The origin of the name of the Angles. *Nomina*, 11, 5–22.
16. Felty, R. (2004). The Ongoing (Un)merging of Stops in the Swabian Dialect of Isny im Allgäu (unpublished manuscript). Retrieved from <https://robfelty.com/academic-files/docs/FeltyQRP.pdf>
17. Fenk-Oczlon, G. (2017). What Vowels Can Tell Us about the Evolution of Music. *Front. Psychol.*, 8, 1581, doi: [10.3389/fpsyg.2017.01581](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.01581).
18. Fleischer J. Relativsätze in den Dialekten des Deutschen: Vergleich und Typologie. *Linguistik Online*. 2005. 24(3). DOI: [10.13092/lo.24.642](https://doi.org/10.13092/lo.24.642).
19. German Language. Stack Exchange Network (2011). <https://german.stackexchange.com/questions/75/does-swabian-have-english-influences>.
20. Hall, T. A. (2000). *Phonologie: Eine Einführung*. Berlin: de Gruyter.
21. Heather, P. (2009). *Empires and Barbarians: The Fall of Rome and the Birth of Europe*. Oxford University Press.
22. Henning, J. (2007). *Post-Roman Towns, Trade and Settlement in Europe and Byzantium*. Walter de Gruyter.
23. Hogg, R. M. (1992). *The Cambridge History of the English Language* (vol. 1).
24. Hogg, R. M., & Denison, D. (Eds.). (2006). *A History of the English Language*. Cambridge: CUP.
25. Horobin, S. (2013). *How English Became English*. Oxford University Press.
26. Klausmann, H. (2020). Die schwäbischen Dialektlandschaften. *Schwäbische Heimat*, 4, 391–397. Retrieved from https://d-nb.info/1268023183/34?utm_source=chatgpt.com.
27. Kluge, F. (2011). *Etymologisches Wörterbuch der deutschen Sprache* (25th ed.). Berlin: De Gruyter.
28. Labov, W. (1994). *Principles of Linguistic Change*. Oxford: Blackwell.
29. Lass, R. (1992). Phonology and Morphology. In N. Blake (Ed.), *The Cambridge History of the English Language* (Vol. II). Cambridge: CUP.

30. Lucy, S., & Reynolds, A. (Eds.). (2002). *The Archaeology of Anglo-Saxon England*. Cambridge University Press.
31. Minkova, D. (2014). *A Historical Phonology of English*. Edinburgh University Press.
32. Nielsen, H. (2000). *The Continental Germanic Dialects*. Max Niemeyer.
33. Online Etymology Dictionary (2025). Retrieved from <https://www.etymonline.com>
34. Page, C. (2010). The English Medieval Singing Tradition. *Early Music*, 38(2), 201–220.
35. Patel, A.D. (2008). *Music, language, and the brain*. Oxford : Oxford University Press.
36. Ringe, D. (2006). *From Proto-Indo-European to Proto-Germanic*. Oxford: OUP.
37. Roesdahl, E. (1998). *The Vikings*. Penguin UK.
38. Robinson, O.W. (1992). *Old English and Its Closest Relatives: A Survey of the Earliest Germanic Languages*. Stanford: CSLI Publications.
39. Salmons, J. (2018). *A History of German: What the Past Reveals About Today's Language*. Oxford University Press.
40. Samuels, M. L. (1963). *Some Applications of Middle English Dialectology*. *English Studies*, 44(2).
41. Schlamp-Haasis, E. (1985). Schwäbische Volksmusik und ihre Traditionen. *Zeitschrift für Volkskunde*, 81(2), 215–238.
42. Schwäbisch Alltag Dialekt (2009). *German Language blog*. Retrieved from <https://blogs.transparent.com/german/schwabisch-alltag-dialekt>
43. Schwäbisches Wörterbuch. *Schwäbisch Schwätza* (2025). Retrieved from https://www.schwaebisch-schwaetza.de/schwaebisches_woerterbuch.php.
44. Scragg, D. (1974). *A History of English Spelling*. Manchester: Manchester University Press.
45. Sundberg, J. (2003). Research on the Singing Voice in Retrospect. *TMH-QPSR*, 45, 1, 11–22.
46. Wiesinger, P. (1983). Die Einteilung der deutschen Dialekte. *Dialektologie: Ein Handbuch zur deutschen und allgemeinen Dialektforschung*. Werner Besch, Ulrich Knoop, Wolfgang Putschke & Herbert Ernst Wiegand (Hrsg.). Berlin & New York: De Gruyter.
47. Zebe, F. (2023). Vowel and consonant quantity in two Swiss German dialects and their corresponding varieties of Standard German: effects of region, age, and tempo. *Phonetica*, 80, 3–4, 185–223, doi: <https://doi.org/10.1515/phon-2022-0017>.

Дата першого надходження рукопису до видання: 14.11.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 11.12.2025

Дата публікації: 30.12.2025